

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
20. maj 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-396/14	MT Højgaard et Züblin Sagen vedrører: Skal ligebehandlingsprincippet i artikel 10, jf. artikel 51, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at det i en situation som den foreliggende er til hinder for, at en ordregiver tildeler ordren til en tilbudsgiver, der ikke havde ansøgt om prækvalifikation og derfor ikke var prækvalificeret?»	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport- og Bygningsministeriet	Dom	24.05.16
C-550/14	Envirotec Denmark Sagen vedrører: Er barrier bestående af en tilfældig grov sammensmeltning af diverse skrottede guldholdige metalgenstande omfattet af begreberne "guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter", jf. momssystemdirektivets artikel 198, nr. 2? Det kan lægges til grund, at barrierne består af en tilfældig, grov sammensmeltning af diverse skrottede guldholdige metal genstande, og at barrierne udover guld også kan omfatte organisk materiale, f.eks. tænder, gummi, PVC og metaller/materialer, f.eks. kobber, tin, nikkel, amalgam, batterirester med kviksølv og bly samt diverse giftstoffer osv. Der er således ikke tale et guldholdigt produkt, som umiddelbart er under forarbejdning til en færdigvare. På den anden side er barren et bearbejdet produkt (en sammensmeltning), der - som en form for mellemstadiet - er skabt med henblik på at udvinde gulddindholdet. Barrierne har et højt gulddindhold på gennemsnitligt mellem 500 og 600 tusindedele, og således en del over 325 tusindedele guld.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet	Dom	26.05.16

	Guldindholdet vil efter udvindingen blive anvendt til fremstilling af (guld)guld-holdige produkter. Det kan ved besvarelsen endvidere lægges til grund, at barrierne ikke umiddelbart kan indgå i andre produkter, idet der først skal finde en behandling af barrierne sted, hvor metallerne adskilles, og hvor ikke-metaller, sundhedsskadelige stoffer m.v. bortsmeltes/udskilles.			
C-327/15	<p>TDC</p> <p>1. Er direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (herefter "forsyningspligtdirektivet"), herunder artikel 32, til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at en virksomhed ikke har krav på særskilt dækning fra medlemsstaten af nettoomkostningene ved varetagelse af en supplerende obligatorisk tjeneste, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, i det omfang virksomhedens overskud på andre tjenester, der er omfattet af virksomhedens forsyningspligt efter direktivets kapitel II, overstiger underskuddet forbundet med varetagelsen af den supplerende obligatoriske tjeneste? 2. Er forsyningspligtdirektivet til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at virksomheder kun har krav på dækning fra medlemsstaten af nettoomkostningerne ved varetagelse af supplerende obligatoriske tjenester, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, hvis nettoomkostningerne udgør en urimelig byrde for virksomhederne? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, kan medlemsstaten da bestemme, at der ikke foreligger en urimelig byrde ved varetagelse af en supplerende obligatorisk tjeneste, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, hvis virksomheden samlet set har opnået overskud ved varetagelsen af alle de tjenester, hvor virksomheden er pålagt forsyningspligt, herunder ved levering af de tjenester som virksomheden også ville have leveret uden pålægget om forsyningspligt? 4. Er forsyningspligtdirektivet til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at en udpeget virksomheds nettoomkostninger ved varetagelsen af forsyningspligt i henhold til direktivets kapitel II beregnes som forskellen mellem samtlige indtægter og samtlige omkostninger, der er forbundet med levering af den pågældende ydelse, herunder de indtægter og omkostninger virksomheden også ville have haft uden at være pålagt forsyningspligt? 5. Hvis de nationale regler, der er tale om, jf. spørgsmål 1-4, anvendes på en supplerende obligatorisk tjeneste, der pålægges udført ikke alene i Danmark, men både i Danmark og i Grønland, der i henhold til TEUF's bilag II er et oversøisk land eller territorium, gælder svarene på spørgsmål 1-4 da også for den del af pålægget, der angår Grønland, når pålægget meddeles af danske myndigheder til en virksomhed, der er etableret i Danmark, og virksomheden ikke i øvrigt</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet Energistyrelsen</p>	Mundtlig forhandling	01.06.16

	<p>har aktiviteter i Grønland? 6. Hvilken betydning har artikel 107, stk. I, og 108, stk. 3, TEUF, samt Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, TEUF, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har læst overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse" for besvarelsen af spørgsmål I-S? 7. Hvilken betydning har princippet om mindst mulig konkurrenceforvriddning i blandt andet forsyningspligt-direktivets artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 2, og præambelens betragtning 4, 18, 23 og 26 samt ibilag IV, del B, for besvarelsen af spørgsmål I-S? 8. Såfremt bestemmelser i forsyningspligt-direktivet er til hinder for nationale ordninger som nævnt i spørgsmål 1, 2 og 4, har disse bestemmelser eller hindringer da direkte virkning? 9. Hvilke nærmere omstændigheder skal indgå i vurderingen af, om en national ansøgningsfrist som den i punkt 3.17 beskrevne, såvel som dens anvendelse, er i overensstemmelse med loyalitets-, ækvivalens- og effektivitetsprincipperne i EU-retten?</p>			
C-238/15	<p>Bragança Linares Verruga m.fl.</p> <p>Er den betingelse, som pålægges studerende, der ikke har bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg ved artikel 2a i loi du 22 juin 2000 concernant l'aide financière de l'État pour études supérieures (lov af 22.6.2000 om økonomisk støtte fra staten til videregående uddannelse), som blev indføjet ved lov af 19. juli 2013, nemlig at være barn af en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har haft lønnet beskæftigelse eller har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i Luxembourg i en uafbrudt periode på mindst fem år på det tidspunkt, hvor den studerende ansøger om økonomisk støtte til videregående studier, idet der ikke tages hensyn til andre tilknytningskriterier, begrundet i de uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, som den luxembourgske stat har anført, og er den henholdsvis adækvat og forholdsmæssig i betragtning af det tilsigtede formål, nemlig at søge at øge antallet af bosiddende personer, der afslutter en videregående uddannelse, samtidig med at søge at sikre, at de pågældende, efter at have benyttet sig af muligheden i den omhandlede støtteordning for at få finansieret deres studier, som i givet fald er gennemført i udlandet, vender tilbage til Luxembourg for at stille den viden, de på denne måde har erhvervet, til rådighed for udviklingen af denne medlemsstats økonomi?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Uddannelses- og forskningsministeriet Styrelsen for Videregående Uddannelser</p>	GA	02.06.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
Forenede sager T-423/13 og T-64/14	<p>Good Luck Shipping mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 306, s. 18) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 306, s. 3) annulleres. Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 og Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 (herefter »oktoberforanstaltningerne«) erklæres uanvendelige i henhold til artikel 277 TEUF.</p> <p>Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	24.05.16
C-275/15	<p>ITV Broadcasting e.a.</p> <p>Spørgsmål 1: Tillader det citerede udtryk, at der fortsat anvendes en national bestemmelse, hvor omfanget af »kabel« er defineret i overensstemmelse med national ret, eller fastsættes omfanget af denne del af artikel 9 af en betydning af »kabel«, der er defineret i EU-retten? Spørgsmål 2: Hvis »kabel« i artikel 9 er defineret i EU-retten, hvad er betydningen heraf? Følgende ønskes navnlig præciseret: a) Har termen en teknologisk specifik betydning, som er begrænset til traditionelle kabelnet, der drives af udbydere af konventionelle kabeltjenester? b) Har den alternativt en teknologisk neutral betydning, der omfatter funktionelt tilsvarende tjenester, der transmitteres via internettet? c) Omfatter den i hvert af tilfældene transmission af mikrobølgeenergi mellem faste jordbaserede punkter? Spørgsmål 3: Finder det citerede udtryk anvendelse 1) på bestemmelser, der kræver, at kabelnet retransmitterer visse udsendelser, eller 2) på bestemmelser, der tillader retransmission pr. kabel af udsendelser, a) når retransmissionerne er samtidige og begrænset til områder, hvor udsendelserne blev foretaget med henblik på modtagelse, og/eller b) hvor retransmissionerne er af udsendelser på kanaler, der er underlagt visse public service-forpligtelser? Spørgsmål 4: Hvis omfanget af »kabel« i artikel 9 er defineret i overensstemmelse med national ret, er den nationale bestemmelse da underlagt EU's proportionalitetsprincip og princippet om en rimelig balance mellem rettighedshaveres og kabelejerers rettigheder og almenhedens interesse? Spørgsmål 5: Er artikel 9 begrænset til de nationale bestemmelser, der var gældende på den dato, hvor direktivet blev vedtaget, den dato, det trådte i kraft, eller den sidste dato for dets gennemførelse, eller finder den også anvendelse på senere nationale bestemmelser, der vedrører adgang til radio- og tvspredningstjenesters</p>	Kulturministeriet	Mundtlig forhandling	25.05.16

	kabel?			
C-559/14	<p>Meroni</p> <p>1) Skal Bruxelles I-forordningens artikel 34, nr. 1), fortolkes således, at en tilsidesættelse af rettigheder, der tilkommer personer, som ikke er parter i hovedsagen, inden for rammerne af en sag om anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse kan udgøre en grund til at anvende klausulen om grundlæggende retsprincipper i den nævnte artikel 34, nr. 1), og afslå at anerkende den udenlandske afgørelse, for så vidt som den berører personer, som ikke er parter i hovedsagen? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal chartrets artikel 47 da fortolkes således, at principperne om en retfærdig rettergang, som er forankret heri, tillader, at der i en sag vedrørende iværksættelse af foreløbige, sikrende retsmidler foretages en begrænsning af de ejendomsrettigheder, der tilkommer en person, som ikke har været part i sagen, når det er foreskrevet, at enhver, som berøres af afgørelsen om foreløbige, sikrende retsmidler, til enhver tid har ret til at indgive begæring til retten om ændring eller ophævelse af afgørelsen, og at det overlades til sagsøgerne at forkynde afgørelsen for de berørte personer?</p>	Justitsministeriet	Dom	25.05.16
C-130/15	<p>National Exhibition Centre</p> <p>1. Hvilke relevante principper skal anvendes for at afgøre, hvorvidt en tjenesteydelse »medføre[r], at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer« som omhandlet i præmis 66 i Domstolens dom, Sparekassernes Datacenter mod Skatteministeriet, C-2/95, EU:C:1997:278, i forhold til momsfrigtagelsen i artikel 13, punkt B, litra d), stk. 3, i sjette direktiv (Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag), herunder navnlig: 1.1. Finder fritagelsen anvendelse på en tjenesteydelse, som den der udføres af den afgiftspligtige i den foreliggende sag, der ikke indebærer, at den afgiftspligtige debiterer eller krediterer konti, som den har kontrol over, men som, når en betalingsoverførsel finder sted, er resultatet af en beløbsoverførsel foretaget af et uafhængigt pengeinstitut? 1.2. I en situation, hvor betaling foretages med kredit- eller debetkort, afhænger svaret på spørgsmål 1.1 da af, hvorvidt tjenesteyderen selv indhenter godkendelseskoder direkte fra kortholderens bank eller alternativt indhenter disse koder via sin udstedende bank? [Org. s. 16] 1.3. Hvilke faktorer adskiller a) en tjenesteydelse, der består af leveringen af finansielle oplysninger, foruden hvilke en betaling ikke ville blive foretaget, men som ikke er omfattet af fritagelsen (som i dom Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532), fra b) en databehandlingsydelse, der funktionelt har den virkning, at der overføres beløb, og som ifølge</p>	Skatteministeriet	Dom	26.05.16

	<p>Domstolen derfor kan være omfattet af fritagelsen (som i SDC-dommen i præmis 66)? 2. Hvilke principper skal anvendes til at bestemme, hvorvidt en tjenesteydelse, som den, der udføres af den afgiftspligtige i den foreliggende sag, er omfattet af undtagelsen om »inddrivelse af fordringer« til fritagelsen i artikel 13, punkt B, litra d), stk. 3, i sjette direktiv? Navnlig hvis en tjenesteydelse i form af behandling af en betaling ved en særlig metode (f.eks. debet- eller kreditkort) i henhold til principperne i dom Axa UK, C-175/09, EU:C:2010:646, er en »inddrivelse af fordringer« under omstændigheder, hvorunder levering af tjenesteydelser skete til den person, som betalingen skulle ske til (dvs. den person, der modtager betalingen), er tjenesteydelsen da også en »inddrivelse af fordringer« under omstændigheder, hvorunder leveringen af tjenesteydelsen sker til personen, som skal foretage betalingen (dvs. den person, der foretager betalingen)? Eksisterer der endvidere under den foreliggende sags omstændigheder overhovedet »fordringer«, der skal »inddrives«?</p>			
C-219/15	<p>Schmitt</p> <p>Er formålet og intentionen med direktivet, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og overvågning af medicinsk udstyr i klasse III, skal gribe ind med henblik på at beskytte alle potentielle patienter og derfor kan hæfte direkte og ubegrænset over for de berørte patienter i tilfælde af culpøs pligtforsømmelse? Følger det af de nævnte numre i bilag II til direktiv 93/42/EØF, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og overvågning, ved medicinsk udstyr i [org. s. 3] klasse III har en generel pligt til at undersøge produktet eller i hvert fald en undersøgelsespligt, når der konkret er grund til at foretage en sådan? Følger det af de nævnte numre i bilag II til direktiv 93/42/EØF, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og kontrol, ved medicinsk udstyr i klasse III har en generel pligt til at gennemse fabrikantens forretningsdokumenter og/eller gennemføre uanmeldte besøg, eller i hvert fald en pligt til at gøre dette, når der konkret er grund til det?</p>	<p>Sundhedsstyrelsen Lægemedelstyrelsen</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>26.05.16</p>
C-273/15	<p>Ezernieki</p> <p>1. Er gennemførelsen af de retsvirkninger, der er fastsat i artikel 71, stk. 2, i forordning nr. 817/2004, forenelig med formålet med forordning nr. 1257/99 og 817/2004 og med proportionalitetsprincippet, når det drejer sig om støtte til miljøvenligt landbrug, som er tildelt for en del af et areal, der oprindeligt er anmeldt, og for hvilket det gælder, at betingelserne for at modtage støtte er blevet opfyldt i fem år? 2. Skal artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med chartrets artikel 52 fortolkes således, at</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>26.05.16</p>

	<p>gennemførelsen af de retsvirkninger, der følger af artikel 71, stk. 2, i forordning nr. 817/2004, er forenelig med disse bestemmelser, når det drejer sig om støtte til miljøvenligt landbrug, som er tildelt for en del af et areal, for hvilket det gælder, at betingelserne for at modtage støtte er blevet opfyldt i fem år? 3. Skal artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det kan undlades at gennemføre de retsvirkninger, som i forordningen og i de af medlemsstaten vedtagne bestemmelser i henhold til denne forordning anses for bindende, hvis der i den konkrete sag foreligger særlige omstændigheder, som indebærer, at den pågældende begrænsning kan anses for at være uforholdsmæssig? 4. Er det i lyset af formålet med forordning nr. 1257/99 og 817/2004 og med de i disse bestemmelser fastsatte begrænsninger for det for medlemsstaterne tilladte råderum tilladt, at den ret, der behandler sagens realitet, ikke anvender hele artikel 84 i ministerrådets dekret nr. 295 af 23. marts 2010, »Bestemmelser om tildeling og forvaltning af samt tilsyn med statsstøtte og støtte tildelt af Den Europæiske Union til udvikling af landbruget med henblik på forskønnelse af landbrugsog kulturlandskabet«, der omhandler tilbagebetaling af støtte, hvis anvendelsen af disse bestemmelser i den konkrete sag kan være i strid med proportionalitetsprincippet, for så vidt som dette fortolkes i medlemsstatens retssystem?</p>			
C-300/15	<p>Kohll et Kohll-Schlesser</p> <p>Er princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, som navnlig er fastsat i artikel 45 TEUF, til hinder for bestemmelserne i artikel 139b, stk. 1, i loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu, for så vidt som disse forbeholder indrømmelsen af det heri omhandlede skattefradrag til de personer, der er i besiddelse af et kildeskattkort?</p>	SKAT	Dom	26.05.16
C-607/14	<p>Bookit</p> <p>1. Hvad angår momsfrigørelsen i medfør af artikel 135, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som fortolket af Domstolen i dom SDC (EU:C:1997:278), hvilke principper er relevante ved bestemmelsen af, hvorvidt en »ydelse vedrørende behandling af debit- og kreditkort« (som den ydelse, der leveres [org. s. 14] i den foreliggende sag) medfører, »at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer«, som omhandlet i denne doms præmis 66?</p>	Skatteministeriet	Dom	26.05.16
T-110/15	<p>International Management Group mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Afgørelse THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287 truffet af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) den 6. februar 2015, hvorved der blev givet afslag på aktindsigt i visse dokumenter i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-</p>	Udenrigsministeriet	Dom	26.05.16

	Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-72/15	Rosneft 1) Har Domstolen særligt henset til artikel 19, stk. 1, TEU, artikel 24 TEU, artikel 40 TEU, artikel 47 [i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder] og artikel 275, stk. 2, TEUF kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF om gyldigheden af artikel 1, stk. 2, litra b)-d), artikel 1, stk. 3, artikel 4, artikel 4a og artikel 7 i samt bilag III til afgørelsen?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Energistyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	31.05.16
C-117/15	Reha Training 1. Skal vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 og/eller en kommunikation til offentligheden som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2006/115, altid ske efter de samme kriterier, nemlig • at en bruger med fuldt kendskab til konsekvenserne af sine handlinger medvirker til at give tredjepersoner adgang til det beskyttede værk, hvilket de i modsat fald ikke ville have haft adgang til • at »almenheden«/»offentligheden« angiver et ubestemt antal potentielle modtagere og desuden indebærer et betydeligt antal personer, idet den ubestemte karakter foreligger, når der er tale om »alle«, dvs. ikke medlemmer af en privat gruppe, og at det med et »betydeligt antal personer« angives, at antallet skal ligge over en vis minimumsgrænse, hvorfor en flerhed af personer, som er for lille eller endog ubetydelig, ikke opfylder kriteriet, idet det i denne forbindelse ikke kun er relevant at vide, hvor mange personer der har sideløbende adgang til det samme værk, men ligeledes hvor mange personer der har adgang til værket efter hinanden • at der er tale om et nyt publikum, til hvilket værket overføres/kommunikerer, dvs. et publikum, som ophavsmanden til værket ikke har taget i betragtning, da han godkendte dets anvendelse i form af overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden, medmindre den efterfølgende overføring/kommunikation sker under anvendelse af en specifik teknisk fremgangsmåde, der er forskellig fra den oprindelige overføring/kommunikation, og • at det ikke er uden relevans, om den pågældende udnyttelse sker med vinding for øje, samt om denne almenhed/offentlighed er modtagelig for brugerens overføring/kommunikation og ikke blot er »fanget« ved et tilfælde, hvorved dette ikke er en ufravigelig betingelse for, at der foreligger en overføring til almenheden/kommunikation til offentligheden?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	31.05.16
C-157/15	Achbita Sagen vedrører: Skal artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om	Beskæftigelsesministeriet	GA	31.05.16

	<p>generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at et forbud mod som muslim at bære hovedtørklæde på arbejdspladsen ikke er direkte forskelsbehandling, når det efter den hos arbejdsgiveren gældende regel er alle arbejdstagere forbudt at bære synlige kendetegn på politiske, filosofiske eller religiøse symboler på arbejdspladsen?</p>			
C-169/15	<p>Montis Design</p> <p>1. Skal ophævelsen af artikel 21, stk. 3, i Benelux-mønsterloven (den gamle) pr. 1. december 2003 i medfør af protokollen af 20. juni 2012 om ændring af Benelux-landenes fælles mønsterlov fortolkes således – også under hensyntagen til nødvendigheden af en fortolkning i overensstemmelse med beskyttelsestidsdirektivet – at ophavsretten til et brugskunstværk, som ophørte før den 1. december 2003, idet der ikke rettidigt blev afgivet en bevaringserklæring, er ophørt for bestandigt, eller er den blevet genoplivet på et givet tidspunkt?</p>	<p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	<p>GA</p>	<p>31.05.16</p>
C-573/14	<p>Lounani</p> <p>1) Skal artikel 12, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse fortolkes således, at anvendelsen af den i denne bestemmelse foreskrevne udelukkelsesbestemmelse nødvendigvis er betinget af, at asylansøgeren er blevet dømt for en af de terrorhandlinger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, der er gennemført i Belgien ved lov af 19. december 2003 om terrorhandlinger?</p>	<p>Udenrigsministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>31.05.16</p>
C-241/15	<p>Bob-Dogi</p> <p>1) Skal udtrykket »om der foreligger en [...] arrestordre« ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra c), i rammeafgørelse [2002/584/RIA] fortolkes således, at det vedrører en – intern – national arrestordre udstedt i henhold til den udstedende medlemsstats strafferetsplejeregler og således ikke en europæisk arrestordre? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan den omstændighed, at der ikke foreligger en – intern – national arrestordre da udgøre en implicit grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre?</p>	<p>Justitsministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>01.06.16</p>
T-662/14	<p>Republikken Ungarn mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Artikel 45, stk. 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning annulleres, for så vidt</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>01.06.16</p>

	<p>som den indeholder følgende udtryk: »ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende«. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-359/15	<p>The National Iranian Gas Company mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Den Europæiske Unions Rets Første Afdeling i sagen T-9/13, som blev meddelt appellanten den 5. maj 2015, hvorved Retten frifandt Rådet for annullationssøgsmålet anlagt af selskabet The National Iranian Gas Company i nævnte sag, og pålagde selskabet samtlige sagsomkostninger, annulleres. Appellantens påstande i sagen i første instans tages til følge. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	02.06.16
C-27/15	<p>Pizzo e.a.</p> <p>1) Skal artikel 47 og 48 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge og anlægskontrakter fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom de ovenfor beskrevne italienske bestemmelser, som tillader delvis udnyttelse af andre enheders kapacitet, på de ovenfor nævnte betingelser, i tjenesteydelsestektoren? 2) Er de EU-retlige principper, og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats lovgivning, hvorefter en virksomhed kan udelukkes fra en offentlig udbudsprocedure, såfremt virksomheden ikke har forstået, at den har en pligt, hvis manglende opfyldelse sanktioneres med udelukkelse – idet denne pligt ikke udtrykkeligt er fastlagt i udbudsdokumenterne – til at betale et beløb med henblik på at deltage i den omhandlede udbudsprocedure på trods af, at denne pligt ikke klart kan udledes af ordlyden af den gældende lov i medlemsstaten, men alligevel kan udledes ved to retlige løsningsmodeller, der består i først at foretage en udvidende fortolkning af bestemte bestemmelser i medlemsstatens positive ret og dernæst – i overensstemmelse med resultatet af denne udvidende fortolkning – automatisk at indsætte de præceptive bestemmelser i udbudsdokumenterne?</p>	Justitsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.06.16
C-76/15	<p>Vervloet e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, i påkommende tilfælde læst i sammenhæng med artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og det almindelige lighedsprincip,</p>	Finanstilsynet	GA	02.06.16

	<p>fortolkes således, at: a) disse bestemmelser forpligter medlemsstaterne til at garantere andele i godkendte kooperative selskaber, der er aktive i finanssektoren, på samme måde som indskud? b) disse bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den institution, der delvist står for garantien af de i direktivet omhandlede indskud, også med et beløb på indtil 100 000 EUR at garantere for værdien af andele i et godkendt kooperativt selskab, der er aktivt i finanssektoren, som tilhører andelshavere, der er fysiske personer? 2. Er Europa-Kommissionens afgørelse af 3. juli 2014 »om statsstøtte SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) ydet af Belgien – Garantiordning til beskyttelse af individuelle andelshavere i finansielle kooperativer« forenelig med artikel 107 og 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt som den kvalificerer den garantiordning, der er genstand for afgørelsen, som ny statsstøtte? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde da fortolkes således, at en ordning med statsgaranti til andelshavere, der er fysiske personer, i godkendte kooperative selskaber, der er aktive i finanssektoren som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, første punktum, nr. 3, i wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (lov af 22.2.1998 om fastsættelse af statutten for den belgiske nationalbank), udgør ny statsstøtte, der havde skullet anmeldes til Europa-Kommissionen? 4. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er den nævnte afgørelse fra Europa-Kommissionen da forenelig med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, såfremt den fortolkes således, at det heri lægges til grund, at den i sagen omhandlede statsstøtte blev gennemført før den 3. marts 2011 eller den 1. april 2011 eller på en af disse datoer, eller omvendt, såfremt den fortolkes således, at det heri lægges til grund, at den i sagen omhandlede statsstøtte blev gennemført på en senere dato? 5. Skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det er en medlemsstat forbudt at vedtage en sådan foranstaltning som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, nr. 3, i lov af 22. februar 1998 om fastsættelse af statutten for den belgiske nationalbank, såfremt foranstaltningen gennemfører statsstøtte eller udgør statsstøtte, der allerede er gennemført, og denne statsstøtte endnu ikke er anmeldt til Europa-Kommissionen? 6. Skal artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det uden forudgående underretning af Europa-Kommissionen er en medlemsstat forbudt at vedtage en sådan foranstaltning som omhandlet i artikel 36/24, stk. 1, nr. 3, i loven af 22. februar 1998 om fastsættelse af statutten for den belgiske nationalbank, såfremt foranstaltningen udgør statsstøtte, der endnu ikke er gennemført?</p>			
--	---	--	--	--

C-119/15	Biuro podróży Partner 1. Kan anvendelse af vilkår i almindelige forretningsbetingelser, som indholdsmæssigt svarer til vilkår, som er erklæret ulovlige i en retskraftig dom, og som er optaget i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, i lyset af artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EUT L 95, s. 29), sammenholdt med artikel 1 og 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110, s. 30), for så vidt angår en erhvervsdrivende, som ikke var part i den sag, der endte med optagelsen i registret over ulovlige vilkår i almindelige forretningsbetingelser, anses for en ulovlig handling, som i lyset af national ret udgør en praksis, der skader forbrugernes kollektive interesser, og som derfor berettiger til idømmelse af en bøde i en national forvaltningssag?	Justitsministeriet	GA	02.06.16
C-191/15	Verein für Konsumenteninformation 1 Skal spørgsmålet om, hvilken lov der finder anvendelse på et søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, afgøres på grundlag af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen), når søgsmålet er rettet mod ulovlige kontraktvilkår, der anvendes af en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat, der i forbindelse med elektronisk handel indgår kontrakter med forbrugere med bopæl i andre medlemsstater, herunder i domstolslandet?	Justitsministeriet	GA	02.06.16
Forenede sager C-226/14 og C-228/14	Eurogate 1) Er det i strid med bestemmelserne i direktiv 77/388/EØF at opkræve importmoms af goder, der er blevet genudført som ikke-fællesskabsvare, men for hvilke der som følge af en misligholdelse af en forpligtelse i henhold til toldkodeksens artikel 204 - i det foreliggende tilfælde: ikke rettidig opfyldelse af forpligtelsen til at bogføre fraførslen af varerne fra toldoplaget i det til dette formål foreskrevne lagerregnskab senest på tidspunktet for fraførslen - er opstået en toldskyld?	Udenrigsministeriet	Dom	02.06.16
C-410/14	Falk Pharma 1) Er der ikke længere tale om en offentlig kontrakt i som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/18/EF, hvis ordregivende myndigheder gennemfører en autoriseringsprocedure, hvorved de tildeler kontrakten uden at udvælge en eller flere økonomiske aktører («open-house-model»)? 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares således, at udvælgelse af en eller flere økonomiske aktører er et	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.06.16

	<p>kriterium for en offentlig kontrakt, stilles følgende spørgsmål: Skal kriteriet udvælgelse af økonomiske aktører i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/18/EF og set i lyset af artikel 2 i direktiv 2004/18/EF fortolkes således, at ordregivende myndigheder kun må undlade at udvælge en eller flere aktører ved en autoriseringsprocedure, såfremt følgende betingelser er opfyldt: – gennemførelsen af autoriseringsproceduren offentliggøres i hele Europa – der fastlægges klare regler om kontraktindgåelse og -tiltrædelse</p> <p>– kontraktvilkårene fastlægges på forhånd på en sådan måde, at ingen økonomisk aktør kan øve indflydelse på indholdet af kontrakten</p> <p>– økonomiske aktører indrømmes ret til at tiltræde kontrakten når som helst, og</p> <p>– kontraktindgåelser bekendtgøres i hele Europa?</p>			
C-412/15	<p>TMD</p> <p>1. Skal momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra d), fortolkes således, at levering af blod fra mennesker også omfatter levering af blodplasma, som er udvundet af blod fra mennesker? 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også for blodplasma, som ikke er beregnet direkte til behandlingsformål, men udelukkende til fremstilling af lægemidler? 3. Hvis andet spørgsmål besvares benægtende: Beror klassifikationen som blod alene på den valgte formålsbestemmelse eller også på den abstrakt mulige anvendelse af blodplasmaet?</p>	SKAT	GA	02.06.16
T-723/14	<p>HX mod Rådet</p> <p>Påstande: Sagen i sin helhed fremmes til realitetsbehandling, og der gives dom efter påstanden, ligesom alle deri anførte anbringender anses for velbegrundede og tages til følge. Sagen påkendes efter den fremskyndede procedure. Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 og gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er opført på listen, der er indeholdt i bilaget til nævnte afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien. Rådets forordning (EF) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EF) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er opført på listen, der er indeholdt i bilag II til nævnte forordning (EF) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	02.06.16
Forenede sager C-14/15 og C-116/15	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Den foreliggende sag forenes med den sag, der er registreret med sagsnummer C-14/15 med henblik på retsforhandlingernes skriftlige og mundtlige del og på dommen. Rådets afgørelse 2014/911/EU af 4. december 2014 om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata (1) annulleres. Rådet for</p>	Udenrigsministeriet	GA	07.06.16

	Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
A-3/15	UDTALELSE 3/15 Har Den Europæiske Union enekompetence til at indgå Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehandicappede?	Udenrigsministeriet Kulturministeriet Miljøstyrelsen	Mundtlig forhandling	07.06.16
C-63/15	Ghezelbash Sagen vedrører: 1) Hvad er rækkevidden af artikel 27 i forordning nr. 604/2013 alene eller i forbindelse med 19. betragtning til forordning nr. 604/2013? Har en asylansøger – i en situation som den foreliggende, hvor udlændingen først efter en Dublin-anmodning er blevet fremsat og accepteret, bliver konfronteret med denne anmodning, og udlændingen efter anmodningen om overtagelse er blevet imødekommet, fremlægger beviser, der kan føre til den konklusion, at det ikke er den anmodede medlemsstat men den anmodende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, og den anmodende medlemsstat derefter hverken undersøger disse dokumenter eller forelægger dem for den anmodede medlemsstat – da på grundlag af den nævnte artikel ret til et (effektivt) retsmiddel mod anvendelsen af kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som omhandlet i kapitel III i forordning nr. 604/2013?	Justitsministeriet	Dom	07.06.16
C-430/15	Tolley 1. Er det med henblik på forordning nr. 1408/71 korrekt at klassificere plejedelen i Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som en invaliditetsydelse frem for en kontantydelse ved sygdom? 2. i) Ophører en person, der ikke længere er berettiget til Det Forenede Kongeriges underholdsydelse til handicappede som følge af lovgivningen i Det Forenede Kongerige, fordi den pågældende person er flyttet til en anden medlemsstat for at bosætte sig der, og som før denne flytning helt er ophørt med at have erhvervsmæssig beskæftigelse, men fortsat er forsikret mod alderdom under Det Forenede Kongeriges sociale sikringsordning, med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning med henblik på artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71? ii) Er en sådan person under alle omstændigheder fortsat omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning på baggrund af punkt 19, litra c), i Det Forenede Kongeriges bilag VI til forordningen? iii) Såfremt den pågældende er ophørt med at være omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra f), er Det Forenede Kongerige så forpligtet til eller har det blot mulighed for i medfør af punkt 20 i bilag VI at lade bestemmelserne i afdeling III, kapitel 1 til forordningen finde anvendelse på hende? 3. i) Finder den vide definition af arbejdstager i [sag C-543/03,	Udenrigsministeriet Social- og Indenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering	Mundtlig forhandling	08.06.16

	<p>DoDl og Oberhollenzer] anvendelse med henblik på forordningens artikel 19 - 22, når en person helt er ophørt med at have erhvervmæssig beskæftigelse før den pågældende flyttede til en anden medlemsstat, uanset den sontring, der er anlagt i afdeling II, kapitel 1, mellem på [org. s. 14] den ene side arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og på den anden siden arbejdsløse personer? (ii) Såfremt denne definition finder anvendelse, er en sådan person da berettiget til at overføre ydelsen i henhold til artikel 19 eller artikel 22? Tager artikel 22, stk. 1, litra b), sigte på at forebygge, at en sagsøgers ret til plejedelen af DLA ophæves ved, at der i national ret stilles krav om bopæl ved flytning til en anden medlemsstats område?</p>			
C-164/15 P	<p>Aer Lingus Ltd. mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 5. februar 2015 i sag T-473/12, Aer Lingus mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland (1) derved blev annulleret, i det omfang afgørelsen pålagde tilbagesøgning af støtten fra støttemodtagerne med et beløb, som i 70. betragtning til afgørelsen blev fastsat til 8 EUR pr. passager. Påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/199/EU af 25. juli 2012 om statsstøttesag SA.29064 (11/C, ex 11/NN) — Differentieret afgiftssats for flybilletter gennemført af Irland tages ikke til følge. Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling. Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellsagen udsættes.</p>	<p>Udenrigsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet</p>	GA	08.06.16
C-42/15	<p>Home Credit Slovakia</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal begreberne »papir« og »andet varigt medium« i artikel 10, stk. 1, [sammenholdt med artikel 3, litra m),] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EFT L 133 af 22.5.2008, s. 66; herefter »direktiv 2008/48/EF«) fortolkes således, at de omfatter – ikke blot teksten (den fysiske »hard copy«) af det af aftaleparterne underskrevne dokument, som skal omfatte de elementer (oplysninger), som kræves efter artikel 10, stk. 2, litra a)-v), i direktivet, men også ethvert andet dokument, hvortil denne tekst henviser, og som i henhold til national lovgivning udgør en integreret del af aftalen (eksempelvis et dokument med »generelle kontraktvilkår«, »kreditvilkår«, en »liste over udgifterne«, en »afdragsplan« udarbejdet af kreditgiveren), selv om dette dokument i sig selv ikke opfylder kravet om »skriftlig form« i henhold til national lovgivning (eksempelvis fordi det ikke er</p>	<p>Justitsministeriet Finanstilsynet Forbrugerombudsman den</p>	GA	09.06.16

	underskrevet af aftaleparterne)?			
C-69/15	<p>Nutrivet</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal en overførsel af affald anses for foretaget »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, når den person, der står for overførslen, udfylder rubrikkerne vedrørende importøren/modtageren, anlægget til nyttiggørelse og de berørte lande/stater, jf. henholdsvis rubrik 2 (»Importør/modtager«), 7 (»Anlæg til nyttiggørelse«) og 11 (»Berørte lande«) i dokumentet i den nævnte forordnings bilag VII, således at oplysningerne ikke stemmer overens indbyrdes, selv om oplysningerne vedrørende disse rubrikker tydeligt fremgår af det internationale fragtbrev og af andre tilgængelige dokumenter? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan det da betragtes som forholdsmæssigt at idømme en bøde herfor på et beløb, som svarer til den bøde, der pålægges en aktør, som misligholder sin forpligtelse til at udfylde dokumentet i bilag VII til forordning (EF) nr. 1013/2006? 3. Er det for at kunne erklære, at en overførsel af affald er ulovlig som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, påkrævet, at den, der udfylder dokumentet i den nævnte forordnings bilag VII, bevidst vildleder myndigheden? 4. Er det relevant for at kunne erklære, at en overførsel af affald, som foretages »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, er ulovlig, at de oplysninger, som ikke er klart specificeret, er relevante i forhold til miljøbeskyttelse? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvilke oplysninger i dokumentet i forordningens bilag VII skal da betragtes som relevante i forhold til miljøbeskyttelse? 5. Skal en overførsel af affald anses for foretaget »på en måde, der ikke klart er specificeret i dokumentet i bilag VII« som omhandlet i artikel 2, nr. 35), litra g), nr. iii), i forordning (EF) nr. 1013/2006, såfremt myndigheden ikke følger den i forordningens artikel 24 fastlagte procedure, ikke inddrager de berørte myndigheder og ikke kræver tilbagesøgning af det ulovligt overførte affald? 6. Hvordan skal begrebet jurisdiktion som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1013/2006 fortolkes og behandles? 7. Hvordan skal formuleringen i bilag IC, del IV, punkt 15, i forordning (EF) nr. 1013/2006, ifølge hvilken en forhandler eller mægler skal være under bestemmelseslandets jurisdiktion for at kunne optræde som modtager, fortolkes?</p>	Miljøstyrelsen	Dom	09.06.16
C-158/15	<p>Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland</p> <p>Sagen vedrører:</p>	Miljøstyrelsen Energistyrelsen	Dom	09.06.16

	1) Omfattes en situation som den foreliggende, hvor kul oplagres i et kuldepot, hvor der sker emissioner af CO ₂ på grund af selvantænding, hvor depotets centrum befinder sig ca. 800 meter fra randen af det kulfyrede kraftværk, hvor begge grunde er adskilt fra hinanden ved en offentlig vej, og hvor kullene fra lagerpladsen føres til kraftværket via et transportbånd, der løber hen over vejen, af begrebet »anlæg« som omhandlet i artikel 3, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275)?			
C-201/15	AGET Iraklis 1) Er en national retsforordning som artikel 5, stk. 3, i lov nr. 1387/1983, hvorefter gennemførelsen af kollektive afskedigelser i en virksomhed er betinget af en godkendelse fra en administrativ myndighed, som meddeles på grundlag af kriterier vedrørende a) forholdene på arbejdsmarkedet, b) virksomhedens situation og c) hensynet til den nationale økonomi, i overensstemmelse med særligt bestemmelserne i direktiv 98/59/EF og mere generelt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er en national retsforordning med det anførte indhold da i overensstemmelse med særligt bestemmelserne i direktiv 98/59/EF og mere generelt med artikel 49 TEUF og 63 TEUF, når der foreligger vægtige samfundsmæssige hensyn, såsom en alvorlig økonomisk krise og særdeles høj arbejdsløshed?	Beskæftigelsesministeriet Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering	GA	09.06.16
C-212/15	Enfi Sagen vedrører: Spørgsmål 1: Skal artikel 4, stk. 1 og stk. 2, litra f) og k), i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs fortolkes således, at insolvensbehandlingens virkninger, som reguleres af lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, kan omfatte fortabelse af rettigheden for en kreditor, som ikke har deltaget i insolvensbehandlingen, til at gøre sin fordring gældende i en anden medlemsstat eller udsættelse af tvangsfuldbyrdelsen angående denne fordring i den pågældende medlemsstat? Spørgsmål 2: Er det relevant, at den fordring, som gøres gældende ved tvangsfuldbyrdelse i en anden medlemsstat end den, hvor behandlingen er indledt, er en skattefordring?	Justitsministeriet	GA	09.06.16
C-287/14	Eurospeed Sagen vedrører: I. Er den omstændighed, at medlemsstaten ifalder erstatningspligten på grund af en tilsidesættelse af EU-retten, til hinder for, at reglerne om dette ansvar, i forbindelse med bedømmelsen af et erstatningssøgsmål anlagt på dette grundlag, anvendes mod det organ i medlemsstaten, som reelt har begået den pågældende tilsidesættelse? II. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.06.16

	<p>561/2006 da til hinder for, at medlemsstaten vedtager nationale bestemmelser, hvorefter der, i tilfælde af tilsidesættelse af forpligtelserne fastsat i den nævnte forordning, kan pålægges føreren af det køretøj, som reelt har begået den pågældende tilsidesættelse, sanktioner foruden eller i stedet for transportvirksomheden? III. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, kan en national rets afgørelse i en forvaltningsretssag, som ikke lægger artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 561/2006, men i stedet de nationale bestemmelser, som er i strid med denne bestemmelse, til grund, da anses for åbenbart at tilsidesætte EU-retten?</p>			
<p>Forenede sager C-333/15 og C-334/15</p>	<p>Planes Bresco</p> <p>Sagerne vedrører: 1. Skal artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugs politiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, for så vidt som bestemmelsen udelukker betaling i henhold til støtteordningerne til de modtagere, »om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål«, fortolkes således, at medlemsstaterne ikke må indføre generelle bestemmelser, som reducerer antallet af »støtteberettigede hektar« (af permanente græsarealer) under henvisning til generelle tilfælde, hvor det formodes, at støttemodtageren kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af betalingen? 2. Skal en generel bestemmelse af denne art (såsom artikel 13 i bekendtgørelse af 24.1.2007 fra Departamento de Agricultura y Alimentación de la Comunidad Autónoma de [org. s. 3] Aragón), hvorefter de støtteberettigede permanentegræsarealer på bedrifter, for hvilke der er beregnet et foderareal med henblik på tildeling af enkeltbetalingsrettigheder, begrænses til »et maksimalt areal, som ikke kan overstige det gennemsnitlige foderareal, som der blev taget i betragtning i forbindelse med tildelingen af enkeltbetalingsrettigheder«, fordi angivelsen af permanente græsarealer ud over dette areal formodes at være kunstig, anses for at være i strid med artikel 43 og 44 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003, når det af disse bestemmelser fremgår, dels at »en landbruger [modtager] en betalingsrettighed pr. hektar«, og dels at »støtteberettiget hektar« ubetinget defineres som »ethvert landbrugsareal på bedriften, der er udlagt som agerjord og permanente græsarealer, undtagen arealer med permanente afgrøder eller skov, eller som anvendes til ikke-landbrugsaktiviteter«? 3. Kan betalingen i henhold til bestemmelsen i den nævnte europæiske forordnings artikel 29 alene bortfalde, hvis det konkret og i forbindelse med en specifik landbruger konstateres, at denne kunstigt har skabt betingelserne for modtagelse af betalingerne for at få</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	<p>Dom</p>	<p>09.06.16</p>

	en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål? 4. María del Pilar Planes Crespos repræsentant har i sit skriftlige indlæg givet udtryk for, at der bør forelægges et præjudicielt spørgsmål, da »begreberne støtteberettigede hektar samt betalingsbegrænsning i artikel 29 i forordning (EF)			
C-470/14	EGEDA e. a. Sagen vedrører: 1) Er en ordning om rimelig kompensation for privatkopiering, hvis beregningsgrundlag er den faktisk forvoldte skade, og hvis udgifter afholdes af statsbudgettet, uden at det derved er muligt at sikre, at omkostningerne ved denne kompensation bæres af brugerne af privatkopiering, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29? 2) Hvis ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, at det samlede beløb, der er afsat på statsbudgettet til rimelig kompensation for privatkopiering, selv om det beregnes på baggrund af den faktisk forvoldte skade, skal fastsættes inden for budgetrammerne for hvert finansår?	Kulturministeriet	Dom	09.06.16
C-481/14	Hansson Sagen vedrører: 1) Skal der ved fastsættelsen af en »rimelig godtgørelse«, som den krænkende part i henhold til artikel 94, stk. 1, litra a), [i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EFsortsbeskyttelse (herefter »forordning nr. 2100/94«)] skal betale til indehaveren af en ret til EF-sortsbeskyttelse, fordi den krænkende part foretager de i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 omhandlede handlinger uden at være berettiget hertil, med udgangspunkt i den sædvanlige afgift, der på samme område opkræves for en licens på almindelige markedsvilkår for de handlinger, der er anført i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2100/94, altid yderligere beregnes et bestemt »krænkelsestillæg« som et fast beløb? Fremgår dette af artikel 13, stk. 1, andet punktum, i [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »direktiv 2004/48/EF«)]? På grund af spørgsmålenes størrelse, henvises der til den præjudicielle forelæggelseskendelse for at se dem i sin helhed	Miljø- og Fødevarerministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	09.06.16
T-276/13	Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne og deres medlemmer. Rådet tilpligtes at betale de af sagsøgerne afholdt omkostninger i sagen.	Erhvervsstyrelsen	Dom	09.06.16
T-277/13	Marquis Energy mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr.	Erhvervsstyrelsen	Dom	09.06.16

	157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 10) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i sagen.			
--	---	--	--	--